

Brüssel, 11. juuli 2025
(OR. en)

11521/25

EF 240
ECOFIN 989
DELECT 99

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Kättesaamise kuupäev:	2. juuli 2025
Saaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	C(2025) 4105 final
Teema:	KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../..., 1.7.2025, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks meetod positsiooni peamise riskiteguri kindlakstegemiseks ja selle kindlaksmääramiseks, kas tehing kujutab endast pikka või lühikest positsiooni, nagu on osutatud artikli 94 lõikes 3, artikli 273a lõikes 3 ja artikli 325a lõikes 2

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument C(2025) 4105 final.

Lisatud: C(2025) 4105 final

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 1.7.2025
C(2025) 4105 final

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../...,

1.7.2025,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks meetod positsiooni peamise riskiteguri kindlakstegemiseks ja selle kindlaksmääramiseks, kas tehing kujutab endast pikka või lühikest positsiooni, nagu on osutatud artikli 94 lõikes 3, artikli 273a lõikes 3 ja artikli 325a lõikes 2

(EMPs kohaldatav tekst)

SELETUSKIRI

1. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI TAUST

Määruse (EL) nr 575/2013/EL (edaspidi „määrus“) artikli 94 lõikega 10 on komisjonile antud õigus võtta pärast Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) poolt standardite eelnõu esitamist määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras vastu delegeeritud õigusaktid, milles määratakse kindlaks meetod positsiooni peamise riskiteguri kindlakstegemiseks ja selle kindlaksmääramiseks, kas tehing kujutab endast pikka või lühikest positsiooni, nagu on osutatud artikli 94 lõikes 3, artikli 273a lõikes 3 ja artikli 325a lõikes 2.

Vastavalt EBA asutamist käsitleva määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 10 lõikele 1 otsustab komisjon kolme kuu jooksul pärast standardite eelnõu saamist, kas kinnitada esitatud eelnõu või mitte. Kui see on liidu huvides, võib komisjon standardite eelnõu kinnitada ka ainult osaliselt või muudatustega, vastavalt kõnealuses määruses sätestatud konkreetsetele menetlustele.

2. ÕIGUSAKTI VASTUVÕTMISELE EELNENUD KONSULTEERIMINE

Kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 10 lõike 1 kolmanda lõiguga on EBA korraldanud avaliku konsultatsiooni tehniliste standardite eelnõu kohta, mis esitati komisjonile vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 (edaspidi „määrus“) artikli 94 lõikele 10. Konsultatsioonidokument avaldati EBA veebisaidil 24. aprillil 2024 ja konsultatsioon lõppes 24. juulil 2024. Lisaks küsis EBA standardite kohta nõu määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 37 kohaselt loodud pangandussektori sidusrühmade kogult. Koos tehniliste standardite eelnõuga esitas EBA selgituse selle kohta, kuidas võeti kõnealuse konsultatsiooni tulemusi arvesse komisjonile esitatud tehniliste standardite lõpliku eelnõu väljatöötamisel.

Koos tehniliste standardite eelnõuga esitas EBA vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 10 lõike 1 kolmandale lõigule komisjonile tehniliste standardite eelnõuga seotud mõjuhindangu, sealhulgas kulude ja kasu analüüsi. Analüüs on kättesaadav aadressil <https://www.eba.europa.eu/activities/single-rulebook/regulatory-activities/market-counterparty-and-cva-risk/regulatory-technical-standards-method-identifying-main-risk-driver-position-and-determining-whether>, tehniliste standardite eelnõu lõpparuande lk 24–31.

3. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI ÕIGUSLIK KÜLG

Tehniliste standardite lõplikus eelnõus täpsustatakse meetod positsiooni peamise riskiteguri kindlakstegemiseks ja selle kindlaksmääramiseks, kas tehing kujutab endast pikka või lühikest positsiooni.

Kavandatud üldine meetod peamise riskiteguri kindlakstegemiseks sõltub tururiski standardmeetodi kohaselt määratletud tundlikkustest või vastaspoole krediidiriski standardmeetodi kohaselt määratletud lisanditest. Positsioonide suuna kindlaksmääramise metoodika on kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 279a lõike 3 punkti b kohaselt välja töötatud tehnilistes standardites sätestatud metoodikaga.

Samuti on kindlaks määratud lihtsustatud meetod suhteliselt lihtsate instrumentide jaoks, nagu fikseeritud intressimääraga võlakirjad, ujuva intressimääraga võlakirjad, aktsiad, forvardid, futuurid, lihtsad vahetuslepingud ja lihtsad optsioonid.

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../...,

1.7.2025,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks meetod positsiooni peamise riskiteguri kindlakstegemiseks ja selle kindlaksmääramiseks, kas tehing kujutab endast pikka või lühikest positsiooni, nagu on osutatud artikli 94 lõikes 3, artikli 273a lõikes 3 ja artikli 325a lõikes 2

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrust (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediitiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012,¹ eriti selle artikli 94 lõike 10 kolmandat lõiku,

ning arvestades järgmist:

- (1) Tegevuse maht on näitaja, mis määrab selle, kui põhjalikult peaksid finantsinstitutsioonid oma kapitaliarvutusi tegema. Selleks et määrata kindlaks, kas finantsinstitutsioonid võivad kasutada tururiski ja vastaspoole krediidiriski omavahendite nõuete arvutamiseks lihtsustatud meetodit, peavad nad arvutama bilansilise ja bilansivälise tegevuse mahu vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 94 lõikele 1, artikli 273a lõigetele 1 ja 2 ning artikli 325a lõikele 1. Tegevuse mahu õigeks arvutamiseks on esmatähtis teha kindlaks positsiooni peamine riskitegur ja määrata selle alusel kindlaks, kas tehing kujutab endast pikka või lühikest positsiooni. Arvestades nende arvutuste tähtsust väikeste ja mittekeerukate finantsinstitutsioonide jaoks, peaks meetod positsiooni peamise riskiteguri kindlakstegemiseks ja selle kindlaksmääramiseks, kas tehing kujutab endast pikka või lühikest positsiooni, olema proportsionaalne finantsinstitutsiooni keerukusega.
- (2) Meetod selle kindlaksmääramiseks, kas tehing kujutab endast pikka või lühikest positsiooni, peaks olema kooskõlas meetodiga selle kindlaksmääramiseks, kas tehing on pikk või lühike positsioon tehingute puhul, millele on osutatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 277 lõikes 3 ja mis on sätestatud delegeeritud määruses (EL) 2021/931².

¹ ELT L 176, 27.6.2013, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>.

² Komisjoni 1. märtsi 2021. aasta delegeeritud määrus (EL) 2021/931, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks rohkem kui ühe olulise riskiteguriga tuletistehingute kindlakstegemise meetod artikli 277 lõike 5 kohaldamisel, intressiriski kategooriasse määratud ostu- ja müügioptsioonide järelevalvelise delta arvutamise valem meetod, mille alusel tehakse kindlaks, kas tehing on pikk või lühike positsioon peamises riskiteguri või asjaomase riskikategooria kõige olulisemas riskiteguri artikli 279a lõike 3 punktide a ja b kohaldamisel vastaspoole krediidiriski standardmeetodi puhul (ELT L 204, 10.6.2021, lk 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/931/oj).

- (3) Täpsete tulemuste saamiseks peaks mittetuletisinstrumenti positsiooni peamise riskiteguri kindlakstegemise meetod põhinema riskitegurite suhtes riskiga kaalutud deltariski tundlikkuste arvutamisel, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1a peatüki 2., 3. ja 6. jaos. Lisaks peaks lähenemisviisi järjepidevuse tagamiseks olema positsiooni peamise riskiteguri kindlakstegemise meetod kooskõlas tuletistehingute peamise riskiteguri ja kõige olulisema riskiteguri kindlakstegemise meetodiga, mis on sätestatud delegeeritud määruses (EL) 2021/931.
- (4) Meetod selle kindlaksmääramiseks, kas tehing kujutab endast pikka või lühikest positsiooni, peaks põhinema peamise riskiteguri suhtes riskiga kaalutud deltariski tundlikkuse arvutamisel. Kui finantsinstitutsioonil ei ole võimalik riskiga kaalutud deltariski tundlikkust arvutada, peaksid nad määrama selle tundlikkuse kindlaks tehingu kauplemis- või riskimaandamisesmärgi hindamise alusel.
- (5) Tuleb kehtestada lihtsustatud meetod väikeste ja mittekeerukate finantsinstitutsioonide jaoks, kellel ei pruugi olla võimalik riskiga kaalutud deltariski tundlikkust arvutada või kellel ei pruugi olla võimalik kasutada tuletistehingute peamise riskiteguri ja kõige olulisema riskiteguri kindlakstegemise meetodeid, mis on sätestatud delegeeritud määruses (EL) 2021/931. Lihtsustatud meetod peaks sobima instrumentide jaoks, millega väikesed ja mittekeerukad finantsinstitutsioonid tavaliselt kauplevad. Suurematel finantsinstitutsioonidel peaks samuti olema võimalik kasutada seda lihtsustatud meetodit, kui nad kauplevad lihtsate instrumentidega, mis kuuluvad lihtsustatud meetodi kohaldamisalasse.
- (6) Lihtsustatud meetod peaks andma tulemused, mis on kooskõlas riskiga kaalutud deltariski tundlikkuse meetodiga. Siiski tuleks kehtestada lihtsustatud eeldused, et vähendada finantsinstitutsioonide arvutus- ja tegevuskoormust, eelkõige seoses instrumentidega, mis on nomineeritud muus valuutas kui finantsinstitutsiooni aruandlusvaluuta. Seepärast peaks finantsinstitutsioonidel olema lubatud jätta peamise riskiteguri kindlaksmääramisel arvesse võtmata instrumenti nomineerimisvaluuta ja finantsinstitutsiooni aruandlusvaluuta vaheline hetkekurss aktsiate, võlakirjade ja selliste tuletistehingute puhul, mille alusvara määratakse tavaliselt intressi-, krediidi-, aktsia- või kaubariski kategooriasse.
- (7) Aruandlusvaluutas olevaid rahapositsioone ei tohiks tegevuse mahu kindlaksmääramisel arvesse võtta, kuna nende turuväärtus riskitegurite muutuste mõjul ei muutu.
- (8) Käesolev määrus põhineb Euroopa Pangandusjärelevalve poolt komisjonile esitatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõul.
- (9) Euroopa Pangandusjärelevalve on korraldanud avalikud konsultatsioonid käesoleva määruse aluseks olevate regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu kohta, analüüsinud võimalikke seonduvaid kulusid ja kasu ning küsinud nõu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1093/2010³ artikli 37 kohaselt loodud pangandussektori sidusrühmade kogult,

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Meetod mittetuletisinstrumenti positsiooni peamise riskitegurite kindlakstegemiseks

1. Kauplemisportfelli määratud mittetuletisinstrumenti positsiooni peamise riskiteguri kindlakstegemisel teevad finantsinstitutsioonid kõigepealt kindlaks kõik selle positsiooni riskitegurid, mis on selle väärtuse muutuse peamised tegurid. Selleks hindavad nad vähemalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 325l–325q osutatud riskitegureid. Finantsinstitutsiooni kindlaks tehtud riskifaktorid on positsiooni riskitegurid.
2. Finantsinstitutsioonid, kes on lõike 1 kohaselt kindlaks teinud ainult ühe kauplemisportfelli määratud mittetuletisinstrumenti positsiooni riskiteguri, käsitavad seda riskiteguri kõnealuse positsiooni peamise riskitegurina.
3. Finantsinstitutsioonid, kes on lõike 1 kohaselt kindlaks teinud rohkem kui ühe kauplemisportfelli määratud mittetuletisinstrumenti positsiooni riskiteguri, kohaldavad kõnealuse positsiooni peamise riskiteguri kindlakstegemiseks järgmisi samme järgmises järjestuses:
 - (a) finantsinstitutsioonid arvutavad deltariski tundlikkused vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklitele 325r ja 325t iga käesoleva artikli lõike 1 kohaselt kindlaks tehtud riskiteguri kohta;
 - (b) finantsinstitutsioonid arvutavad kaalutud tundlikkused vastavalt kõnealuse määruse artikli 325f lõikes 6 sätestatud valemile, kasutades käesoleva lõike punkti a kohaselt arvutatud tundlikkusi;
 - (c) finantsinstitutsioonid määravad peamise riskiteguri kindlaks riskitegurina, mis vastab käesoleva lõike punkti b kohaselt arvutatud kaalutud tundlikkuste suurimale absoluutväärtusele.

Artikkel 2

Meetod selle kindlaksmääramiseks, kas mittetuletistehing kujutab endast pikka või lühikest positsiooni selle peamises riskiteguris

Selle kindlaksmääramisel, kas mittetuletisinstrumenti positsioon kujutab endast pikka või lühikest positsiooni selle peamises riskiteguris, nagu on osutatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 94 lõikes 3 ja artikli 325a lõikes 2, kasutavad finantsinstitutsioonid ühte järgmistest meetoditest:

- (a) arvutavad peamise riskiteguri deltariski tundlikkuse vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 325r ja määravad tehingu kindlaks:
 - i) pika positsioonina selles riskiteguris, kui vastav deltariski tundlikkus on positiivne, või
 - ii) lühikese positsioonina selles riskiteguris, kui vastav deltariski tundlikkus on negatiivne;
- (b) hindavad positsiooni väärtuse sõltuvust peamisest riskitegurist, võttes arvesse tehingu kauplemis- või riskimaandamiseesmärgi seoses selle riskiteguriga, ning määravad selle hinnangu põhjal tehingu kindlaks kas pika või lühikese positsioonina selle peamises riskiteguris.

Lihtsustatud meetod mittetuletisinstrumenti positsiooni peamise riskiteguri kindlakstegemiseks ja selle kindlaksmääramiseks, kas mittetuletistehing kujutab endast pikka või lühikest positsiooni selle peamises riskiteguri

1. Erandina artiklitest 1 ja 2 võivad finantsinstitutsioonid teha kindlaks käesoleva artikli lõigetes 2–8 osutatud mittetuletisinstrumenti positsioonide peamise riskiteguri ning määrata kõnealustes lõigetes sätestatud meetodeid kohaldades kindlaks, kas sellised positsioonid kujutavad endast pikki või lühikesi positsioone peamises riskiteguri.
2. Võlakirjade puhul, mis koosnevad fikseeritud intressimääraga võlainstrumentidest, millel puuduvad valikulisusomadused, kasutavad finantsinstitutsioonid järgmist meetodit:
 - (a) finantsinstitutsioonid teevad kindlaks peamise riskiteguri, sõltuvalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 325ah osutatud võlakirja krediitlikvaliteedi astmest ja sektorist ning võlakirja järelejäänud tähtajast, tuginedes ühele järgmistest:
 - i) käesoleva määruse lisa tabel 1, kui võlakirja rahavood ei sõltu funktsionaalselt inflatsioonimääradest;
 - ii) käesoleva määruse lisa tabel 2, kui võlakirja rahavood sõltuvad funktsionaalselt inflatsioonimääradest;
 - (b) kui käesoleva lõike punkti a kohaselt kindlaks tehtud peamine riskitegur on riskivaba intressimäär, on see peamine riskitegur selles valuutas, milles võlakiri on nomineeritud, ja tal on üks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325l lõikes 1 sätestatud tähtaegadest, mis on valitud nii, et see vastaks võimalikult täpselt võlakirja tähtajale;
 - (c) kui käesoleva lõike punkti a kohaselt kindlaks tehtud peamine riskitegur on emitendi krediitdimarginaali riski määr, on see peamine riskitegur võlakirja emitendi krediitdimarginaal, ja tal on üks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325m lõikes 1 sätestatud tähtaegadest, mis on valitud nii, et see vastaks võimalikult täpselt võlakirja tähtajale;
 - (d) finantsinstitutsioonid määravad kindlaks, kas positsioon kujutab endast pikka või lühikest positsiooni selle peamises riskiteguri, lähtudes järgmisest:
 - i) kui käesoleva lõike punktide a, b ja c kohaselt kindlaks määratud peamine riskitegur on riskivaba intressimäär või emitendi krediitdimarginaali riski määr, on positsioon pikk selle peamises riskiteguri, kui võlakiri müüakse, ja lühike, kui võlakiri ostetakse;
 - ii) kui käesoleva lõike punktide a, b ja c kohaselt kindlaks määratud peamine riskitegur on inflatsioonimäär, on positsioon pikk selle peamises riskiteguri, kui võlakiri ostetakse, ja lühike, kui võlakiri müüakse.
3. Võlakirjade puhul, mis koosnevad ujuva intressimääraga võlainstrumentidest, millel puuduvad valikulisusomadused, kasutavad finantsinstitutsioonid lõikes 2 sätestatud meetodit: Kui lõike 2 punkti a kohaselt kindlaks tehtud peamine riskitegur on riskivaba intressimäär ja võlakirja järelejäänud tähtaeg on pikem kui üks aasta, on peamine riskitegur selle asemel emitendi krediitdimarginaali riski määr, mis määratakse kindlaks vastavalt lõike 2 punktile c.
4. Aktsiapositsiooni puhul on peamiseks riskiteguriks aktsia hetkehind.

Positsioon on pikk selle peamises riskiteguris, kui aktsia ostetakse, ja lühike, kui aktsia müüakse.

5. Finantsinstitutsiooni aruandlusvaluutast erinevas valuutas oleva rahapositsiooni peamine riskitegur on kõnealuse rahapositsiooni valuuta ja finantsinstitutsiooni aruandlusvaluuta vaheline hetkevahetuskurs.

Positsioon on pikk selle peamises riskiteguris, kui rahapositsioon on varakirje, ja lühike, kui see kohustusekirje.

6. Füüsilise kauba positsioonide puhul on peamiseks riskiteguriks kauba hetkehind, mis vastab positsiooni kauba liigile.

Positsioon on pikk selle peamises riskiteguris, kui füüsiline kaup on varakirje, ja lühike, kui see kohustusekirje.

7. Investeerimisfondis oleva positsiooni puhul on peamine riskitegur selline riskitegur, mis vastab sellele investeerimisfondile määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325ap lõike 1 tabelis 8 esitatud rühmas „muu sektor“.

Positsioon on pikk selle peamises riskiteguris, kui investeerimisfondi aktsiad või osakud ostetakse, ja lühike, kui investeerimisfondi aktsiad või osakud müüakse.

8. Positsiooni puhul repotehingus, kus finantsinstitutsioon või tema vastaspool võõrandab väärtpabereid, nagu on osutatud lõigetes 2, 3 ja 4, on peamine riskitegur vastav üldine intressimäär või aktsiate repomäär.

Positsioon on pikk selle peamises riskiteguris, kui repotehingut reguleerib repoleping, ja lühike, kui seda reguleerib pöördrepleping.

Artikkel 4

Meetod tuletisinstrumenti positsiooni peamiste riskitegurite kindlakstegemiseks

1. Tuletisinstrumenti positsiooni peamise riskiteguri kindlakstegemisel teevad finantsinstitutsioonid kõigepealt kindlaks:
 - (a) tehingu riskitegurid vastavalt delegeeritud määruse (EL) 2021/931 artiklile 1;
 - (b) kas tehingul on üks või mitu olulist riskitegurit vastavalt kõnealuse delegeeritud määruse artiklitele 2 ja 3;
 - (c) tehingu olulised riskitegurid ja nendest kõige olulisema riskiteguri vastavalt kõnealuse delegeeritud määruse artiklile 4.
2. Finantsinstitutsioonid, kes on lõike 1 kohaselt kindlaks teinud ainult ühe olulise riskiteguriga tuletistehingu, käsitavad seda riskitegurit peamise riskitegurina.
3. Finantsinstitutsioonid, kes on lõike 1 kohaselt kindlaks teinud rohkem kui ühe olulise riskiteguriga tuletistehingu, mis kuulub ainult ühte määruse (EL) nr 575/2013 artikli 277 lõikes 1 osutatud riskikategooriasse, kasutavad peamise riskitegurina selle riskikategooria kõige olulisemat riskitegurit.
4. Finantsinstitutsioonid, kes on lõike 1 kohaselt kindlaks teinud rohkem kui ühe olulise riskiteguriga tuletistehingu, mis kuulub kahte või enamasse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 277 lõikes 1 osutatud riskikategooriasse, kasutavad peamise riskiteguri kindlakstegemiseks ühte järgmistest meetoditest:
 - (a) kui finantsinstitutsioonid on teinud kindlaks olulised riskitegurid vastavalt delegeeritud määruse (EL) 2021/931 artikli 4 lõikele 2 või artikli 4 lõikele 4,

on peamine riskitegur kõige olulisem riskitegur, mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 280a–280f osutatud riskikategooria lisanditest kõrgeimale lisandile;

- (b) kui finantsinstitutsioonid on teinud kindlaks olulised riskitegurid vastavalt delegeeritud määruse (EL) 2021/931 artikli 4 lõikele 3, on peamine riskitegur kõige olulisem riskitegur, mis vastab kõnealuse delegeeritud määruse artikli 4 lõike 3 punktis b osutatud kaalutud tundlikkuste suurimale absoluutväärtusele.
5. Finantsinstitutsioon, kes kohaldab asjaomase tuletistehingu riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks ühte delegeeritud määruse (EL) 2021/931 artiklis 4 sätestatud meetoditest, kasutab sama meetodit kõnealuse tehingu peamise riskiteguri kindlakstegemiseks.

Artikkel 5

Meetod selle kindlaksmääramiseks, kas tuletistehing kujutab endast pikka või lühikest positsiooni selle peamises riskiteguri

Selle kindlaksmääramisel, kas tuletisinstrumenti positsioon kujutab endast pikka või lühikest positsiooni selle peamises riskiteguri, nagu on osutatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 94 lõikes 3, artikli 273a lõikes 3 ja artikli 325a lõikes 2, kohaldavad finantsinstitutsioonid tehingu peamise riskiteguri suhtes mõlemat delegeeritud määruse (EL) 2021/931 artiklis 6 sätestatud meetodit.

Artikkel 6

Lihtsustatud meetod tuletisinstrumenti positsiooni peamise riskiteguri kindlakstegemiseks ja selle kindlaksmääramiseks, kas tuletistehing kujutab endast pikka või lühikest positsiooni selle peamises riskiteguri

1. Erandina artiklitest 4 ja 5 võivad finantsinstitutsioonid teha kindlaks käesoleva artikli lõigetes 2–17 osutatud tuletisinstrumenti positsiooni peamise riskiteguri ning määrata kõnealustes lõigetes sätestatud meetodeid kohaldades kindlaks, kas selline positsioon kujutab endast pikka või lühikest positsiooni selle peamises riskiteguri.
2. Aktsiate või aktsiaindeksite futuuride või forvardite puhul teevad finantsinstitutsioonid peamise riskiteguri kindlaks vastavalt aktsia hetkehinnana või indeksi hetkehinnana.

Positsioon on pikk selle peamises riskiteguri, kui futuurid või forvardid ostetakse, ja lühike, kui need müüakse.

3. Intressiforvardite puhul, kus üks vastaspool saab ujuvat intressi ja maksab fikseeritud intressi, määravad finantsinstitutsioonid peamise riskiteguri kindlaks riskivaba intressimäärana, mis vastab järgmisele:
 - (a) intressiforvardi alusvaluuta;
 - (b) üks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325l lõikes 1 sätestatud tähtaegadest, mis on valitud nii, et see vastaks võimalikult täpselt intressiforvardi tähtajale.

Positsioon on pikk selle peamises riskiteguri, kui finantsinstitutsioon maksab fikseeritud intressi, ja lühike, kui finantsinstitutsioon saab fikseeritud intressi.

4. Selliste võlakirjade futuuride või forvardite puhul, mis koosnevad fikseeritud või ujuva intressimääraga võlainstrumentidest, millel puuduvad valikulisusomadused, määravad finantsinstitutsioonid kindlaks, kas võlakiri futuuri- või forvardlepingu

alusel ostetakse või müüakse, ning teevad selle põhjal kindlaks peamise riskiteguri ja määravad kindlaks, kas positsioon kujutab endast pikka või lühikest positsiooni selle peamises riskiteguri, kohaldades aluseks oleva fikseeritud või ujuva intressimääraga võlainstrumendi suhtes vastavalt artikli 3 lõikes 2 või 3 sätestatud meetodeid.

5. Välisvaluuta ja finantsinstitutsiooni aruandlusvaluuta vahetuskursi futuuride või forvardite puhul määravad finantsinstitutsioonid peamise riskiteguri kindlaks välisvaluuta ja finantsinstitutsiooni aruandlusvaluuta hetkekursina.

Positsioon on pikk selle peamises riskiteguri, kui välisvaluuta ostetakse, ja lühike, kui välisvaluuta müüakse.

6. Kaubafutuuride või -forvardite puhul teevad finantsinstitutsioonid peamise riskiteguri kindlaks kauba hetkehinnana, mis vastab järgmisele:

- (a) futuuri- või forvardlepingus kindlaks määratud kaubaliik;
- (b) üks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325p lõikes 2 sätestatud tähtaegadest, mis on valitud nii, et see vastaks võimalikult täpselt futuuride või forvardite tähtajale.

Positsioon on pikk selle peamises riskiteguri, kui kaubad ostetakse, ja lühike, kui need müüakse.

7. Lihtsate ostu- või müügioptsioonide puhul, mille alusvaraks on üks aktsia või aktsiaindeks, teevad finantsinstitutsioonid peamise riskiteguri kindlaks vastavalt aktsia hetkehinnana või indeksi hetkehinnana.

Positsioon on pikk selle peamises riskiteguri, kui ostuoptsioon ostetakse, ja lühike, kui ostuoptsioon müüakse. Positsioon on pikk, kui müügioptsioon müüakse, ja lühike, kui müügioptsioon ostetakse.

8. Lihtsate ostu- või müügioptsioonide puhul, mille alusvaraks on üks võlakiri, mis koosneb fikseeritud intressimääraga võlainstrumendist, kohaldavad finantsinstitutsioonid peamise riskiteguri kindlakstegemiseks alusvaraks oleva võlakirja suhtes artikli 3 lõikes 2 sätestatud meetodit.

Kui artikli 3 lõike 2 punktide a, b ja c kohaselt kindlaks määratud peamine riskitegur on riskivaba intressimäär või emitendi krediitmarginaali riski määr, on positsioon lühike selle peamises riskiteguri, kui ostuoptsioon ostetakse, ja pikk, kui ostuoptsioon müüakse, ning positsioon on lühike, kui müügioptsioon müüakse, ja pikk, kui müügioptsioon ostetakse.

Kui artikli 3 lõike 2 punktide a, b ja c kohaselt kindlaks määratud peamine riskitegur on inflatsioonimäär, on positsioon pikk selle peamises riskiteguri, kui ostuoptsioon ostetakse, ja lühike, kui ostuoptsioon müüakse, ning positsioon on pikk, kui müügioptsioon müüakse, ja lühike, kui müügioptsioon ostetakse.

9. Lihtsate vahetusoptsioonide puhul kohaldavad finantsinstitutsioonid peamise riskiteguri kindlakstegemiseks aluseks oleva intressimäära vahetuslepingu suhtes lõikes 15 sätestatud meetodit.

Kui vahetusoptsioon annab õiguse teha intressimäära vahetustehing, kus optsiooni omanik saab ujuva intressi ja maksab fikseeritud intressi, on positsioon selle peamises riskiteguri pikk, kui finantsinstitutsioon on vahetusoptsiooni ostnud, ja lühike, kui finantsinstitutsioon on vahetusoptsiooni müünud.

Kui vahetusoptsioon annab õiguse teha intressimäära vahetustehing, kus optsiooni omanik maksab ujuva intressi ja saab fikseeritud intressi, on positsioon selle peamises riskiteguris pikk, kui finantsinstitutsioon on vahetusoptsiooni müünud, ja lühike, kui finantsinstitutsioon on vahetusoptsiooni ostnud.

10. Ülem- ja alampiiriga intressioptsioonide puhul teevad finantsinstitutsioonid peamise riskiteguri kindlaks riskivaba intressimäärana, mis vastab järgmisele:

- (a) ülem- ja alampiiriga intressioptsiooni alusvaluuta;
- (b) üks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325l lõikes 1 sätestatud tähtaegadest, mis on valitud nii, et see vastaks võimalikult täpselt ülem- ja alampiiriga intressioptsiooni tähtajale.

Positsioon on pikk selle peamises riskiteguris, kui ülempiiriga intressioptsioon ostetakse, ja lühike, kui see müüakse. Positsioon on pikk selle peamises riskiteguris, kui alampiiriga intressioptsioon müüakse, ja lühike, kui see ostetakse.

11. Lihtsate ostu- või müügioptsioonide puhul, mille alusvaraks on üks kaup, teevad finantsinstitutsioonid peamise riskiteguri kindlaks kauba hetkehinnana, mis vastab järgmisele:

- (a) optsioonilepingus kindlaks määratud kaubaliik;
- (b) üks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325p lõikes 2 sätestatud tähtaegadest, mis on valitud nii, et see vastaks võimalikult täpselt optsiooni tähtajale.

Positsioon on pikk selle peamises riskiteguris, kui ostuoptsioon ostetakse, ja lühike, kui ostuoptsioon müüakse. Positsioon on pikk selle peamises riskiteguris, kui müügioptsioon müüakse, ja lühike, kui müügioptsioon ostetakse.

12. Lihtsate valuutaoptsioonide puhul määravad finantsinstitutsioonid peamise riskiteguri kindlaks välisvaluuta ja finantsinstitutsiooni aruandlusvaluuta hetkekursina.

Positsioon on pikk selle peamises riskiteguris, kui välisvaluuta ostetakse, ja lühike, kui välisvaluuta müüakse.

13. Ühe alusvaraga krediidiriski vahetuslepingute puhul teevad finantsinstitutsioonid peamise riskiteguri kindlaks emitendi krediidimarginaali riski määrana, mis vastab järgmisele:

- (a) vahetuslepingu aluseks olev emitent;
- (b) üks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325m lõikes 1 sätestatud tähtaegadest, mis on valitud nii, et see vastaks võimalikult täpselt vahetuslepingu tähtajale.

Positsioon on pikk selle peamises riskiteguris, kui kaitse ostetakse, ja lühike, kui kaitse müüakse.

14. Indeksipõhiste krediidiriski vahetuslepingute puhul teevad finantsinstitutsioonid peamise riskiteguri kindlaks krediidimarginaali riski määrana, mis vastab järgmisele:

- (a) vahetuslepingu aluseks olev krediidiindeks;
- (b) üks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325m lõikes 1 sätestatud tähtaegadest, mis on valitud nii, et see vastaks võimalikult täpselt vahetuslepingu tähtajale.

Positsioon on pikk selle peamises riskiteguris, kui kaitse ostetakse, ja lühike, kui kaitse müüakse.

15. Intressimäära vahetuslepingute puhul, kus üks vastaspool saab ujuvat intressi ja maksab fikseeritud intressi, määravad finantsinstitutsioonid peamise riskiteguri kindlaks riskivaba intressimäärana, mis vastab järgmisele:

- (a) vahetuslepingu alusvaluuta;
- (b) üks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325l lõikes 1 sätestatud tähtaegadest, mis on valitud nii, et see vastaks võimalikult täpselt vahetuslepingu tähtajale.

Positsioon on pikk selle peamises riskiteguri, kui finantsinstitutsioon maksab fikseeritud intressi, ja lühike, kui finantsinstitutsioon saab fikseeritud intressi.

16. Aktsia vahetuslepingute puhul, kus üks vastaspool saab aktsia või aktsiaindeksi tootluse ja maksab fikseeritud või ujuva intressi, määravad finantsinstitutsioonid peamise riskiteguri kindlaks vastavalt aktsia hetkehinnana või indeksi hetkehinnana.

Positsioon on pikk selle peamises riskiteguri, kui finantsinstitutsioon saab aktsia või aktsiaindeksi tootluse, ja lühike, kui finantsinstitutsioon maksab aktsia või aktsiaindeksi tootluse.

17. Kauba vahetuslepingute puhul, kus üks vastaspool saab aluseks oleva kauba hinnal põhineva rahavoo ja maksab fikseeritud või ujuva intressi, määravad finantsinstitutsioonid peamise riskiteguri kindlaks kauba hetkehinnana, mis vastab järgmisele:

- (a) vahetuslepingus kindlaks määratud kaubaliik;
- (b) üks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325p lõikes 2 sätestatud tähtaegadest, mis on valitud nii, et see vastaks võimalikult täpselt vahetuslepingu tähtajale.

Positsioon on pikk selle peamises riskiteguri, kui finantsinstitutsioon saab aluseks oleva kauba hinnal põhineva rahavoo, ja lühike, kui finantsinstitutsioon maksab aluseks oleva kauba hinnal põhineva rahavoo.

Artikkel 7 **Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 1.7.2025

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN